

ЛЕСТЪР СПРЕЙГ ДЕ КАМП ПРЕДГОВОР

Превод от английски: Димитър Добрев, 1998

chitanka.info

Конан Кимериецът е герой на повече от тридесет произведения на Робърт Е. Хауърд (1906–1936 от Крос Плейнс, Тексас), моите колеги Бьорн Найберг, Лин Картър и от мен самия. Найберг, Картър и аз завършихме много от недовършените ръкописи на Хауърд и написахме няколко литературни имитации, базирани върху бележки и писма на Хауърд, за да запълним празнотите в сагата.

Историите за Конан са от типа, наричан „героическа фантастика“ или „литература на мечата и магията“. Подобни произведения са легенди за дръзки приключения със силен свръхестествен елемент, а действието се развива във въображаем свят — може би на тази планета, каквато се предполага, че е била някога или ще бъде някой ден, или пък в някой друг свят или измерение — където магията действа, а съвременната наука и технология са непознати. Там мъжете са силни, жените са красиви, проблемите са прости и животът е пълен с приключения. Жанрът бе развит от Уилям Морис в края на деветнадесети век, както и от лорд Дънсани и Ерик Р. Едисън в началото на двадесети век. Значителни класически примери са трилогията на Дж. Р. Р. Толкин „Господарят на пръстените“, „Кладенецът на Еднорога“ на Флетчър Мрат и историите на Фриц Лейбър за Фафърд и Сивия Мишелов.

През последното десетилетие от краткия си живот (1927–1936) Хауърд издаде голям том с произведения, които тогава се наричаха „pulp fiction“ — спортни, детективски, исторически, приключенски и свръхестествени истории, уестърни и истории за призраци, освен това се занимаваше с поезия и фентъзи. Тридесетгодишен, той приключи обещаващата си литературна кариера със самоубийство.

Хауърд написа няколко цикъла героическа фантастика, повечето от които са публикувани в „Свръхестествени истории“. Най-популярен, както и най-дълъг от тях, е цикълът за Конан.

Хауърд бе природно надарен разказвач, чиито разкази са ненадминати с живото си, завладяващо, устремно действие. Героите му — крал Кул, Конан, Бран Мак Мори, Соломон Кейн — са по-големи от живота мъже със силни мускули, горещи страсти и непоколебима воля, които доминират в приключенията, през които преминават. Хауърд имаше отличен прозаичен стил — прецизен, пряк, прост, ненатрапчив и много четивен. Той имаше редкия талант да създава

изключително колоритни сцени, без всъщност да използва много прилагателни, за да ги описва.

Осемнадесет от историите за Конан бяха публикувани, докато Хауърд беше още жив. Други осем, от завършени ръкописи до дребни фрагменти, бяха намерени сред книгата му от 1950 година насам. По-късно, през 1951, аз открих куп ръкописи на Хауърд в апартамента на тогавашния му литературен агент. Там имаше и няколко неиздадени истории за Конан, които аз редактирах за публикация.

Незавършеното, отворено естество на сагата за Конан представлява неустойимо изкушение да я допълниш, както би направил и самият Хауърд, ако беше живял по-дълго. Освен че редактирах непубликуваните истории за Конан, в началото на 50-те години аз се наех да препиша ръкописите на четири други непубликувани приключенски истории от Хауърд и да ги превърна в истории за Конан. Това не се оказа трудно, тъй като героите много приличат на Конан и аз просто трябваше да премахна анахронизмите и да въведа свръхестествен елемент.

Междувременно шведът Бьорн Найберг направи още една стъпка напред. Запознат с Конан от своите приятели Остлунд и Чепмън, той бе запленил, като много други, от делата на могъщия кимериец. Найберг намери смелост да седне и да напише цял роман за Конан на език, който при това не му е роден. Това старание доведе до сътрудничество между мен и Найберг, а резултатът е този том — „Завръщането на Конан“.

Историите на Хауърд за Конан се развиват преди около двадесет хиляди години във въображаемата Хиборейска епоха, осем хиляди години след потъването на Атлантида и седем хиляди години преди началото на документираната история. Гигантски варварин, търсач на приключения от студената северна страна Кимерия, като младеж Конан пристига в кралството Чамора (виж картата) и в продължение на няколко години води опасния живот на крадец. След окъпана в кръв кариера на наемен войник, пират, търсач на съкровища и вожд на най-различни варварски племена, той става разузнавач на западната аквилонска граница, водейки борба с дивите пикти. След като се издига до командир в аквилонската армия и отблъсква пиктийското

нашествие, Конан е примамен в Тарантия, столицата, и е затворен от ревнивия крал Нумедидес. Той избягва и решава да поведе революцията срещу тираничния крал. Конан убива Нумедидес и заема трона му, за да стане владетел на най-могъщото хиборейско кралство.

Конан скоро открива, че да бъдеш крал, не означава да лежиш в легло от рози. Клика от недоволни благородници почти успява да го убие. С измама кралете на Кот и Офир го хващат в капан и го затварят, но той се измъква навреме, за да обърка плановете на онези, които се готвят да станат завоеватели на Аквилония. Други врагове изваждат от гроба му древен магьосник и с помощта на този жив мъртвец разбиват аквилонските армии и пращат Конан на заточение. Но той отново се връща, за да обърка и унищожи враговете си.

Междувременно Конан се сдобива с кралица, с която заживява щастливо, освобождавайки харема си от държанки. В продължение на около година, управлението му е повече или по-малко мирно. Но после друг враг събира силите си за удар...

И тук започва настоящата история. По това време Конан е на около четиридесет и шест — четиридесет и седем години, възрастта му започва да личи. Мощното му тяло е набраздено с белези. Той вече е по-предпазлив, по-внимателен в подхода си към приключенията и гуляите, отколкото в буйната си младост.

Когато Хауърд започва да пише историите за Конан през 1932, той се замисля сериозно за обстановката — неговата цивилизация от „Хиборейската епоха“. За да я изясни добре за самия себе си, той написва едно есе, в което пресъздава псевдоисторията на праисторическите времена, които използва като фон на разказите си. В последната година от живота си той представя това есе за публикация в списанието „Фантаграф“ с извинителна бележка, обясняваща, че това е само литературен похват, който му позволява да направи историите за Конан вътрешно последователни. То не трябва да се приема на сериозно като негово истинско убеждение за предисторията на човечеството.

Първата половина от „Хиборейската епоха“ е публикувана във „Фантаграф“, преди това списание да престане да излиза. Цялото есе е публикувано по-късно, през 1938, в циклостилна брошура. „Хиборейската епоха“, издадена от група почитатели на научната фантастика. Първата половина, която в това предисторическо време

стига до Конан, бе препечатана в „Конан“ хронологично — в първата част от тази серия. Втората половина, която започва след времето на Конан и продължава до началото на документираната история, е представена тук.

Лестър Спрейг де Камп

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.